

2026. március 14.,
szombat

Kedves gyerekek,

Lassan-lassan kitavaszkodott, megnyúltak a nappalok, fel is melegedett az idő, így Lili kertjéből szétszéledtek a madarak. Valószínű hazamentek. Rajtam kívül itt maradt egy másik narancssárga csőrű fekete rigó, néhány szécinege és kék cinege, 5-6 házi veréb pár, egy fakopáncs és 2 csuszka. Ez utóbbiak nagyon viccesek, még mindig meglepnek mikor fejfel lefele kúsznak a fák törzsén. Én biztos nem lennék képes erre az akrobatákhoz méltó mozgásra, és rajtuk kívül egyetlen madár sem az.

Többé már nincs szükségünk etetőkre, találunk rovarokat, lepkehernyókat, pókokat, csigákat, egy-egy gilisztát a kertben is. Félénk énekünk egyre hangosabbá válik jelezve egy új időszak kezdetét az életünkben. Egyre kevésbé tetszik társaink közelsége. Milyen szépen fejeztem ki magam... Igazából már nem is tudjuk egymást elviselni. És itt fekete rigó testvéremre gondolok, akivel nem vagyunk igazán testvérek, de mégiscsak fekete rigó mint én és ugyanazok az igényei: ellopja a táplálékomat, ugyanazon a magas ágon akar énekelni mint én, és ráadásul engem hibáztat. Azzal vádol, hogy el akarom foglalni az ő területét, az ő territóriumát, vagy ennek egy részét. Micsoda pimaszság... Nem kell részletezzem, ha van testvéretek, ti is ismeritek ezt a helyzetet. Ma reggel még rám is támadt és elűzött a területéről. Sőt, egész nap járőrözött és még azt sem engedte meg, hogy megközelítsem a kertet. Nagyon el vagyok keseredve. Tudtam, hogy előbb-utóbb eljön az a pillanat, amikor mindegyikünk elfoglal egy helyet, területet, ahol táplálékot keres magának, fészket rak és fiókákat nevel, de még mindig nem voltam eléggé felkészülve erre a nagy eseményre. Hol találok magamnak egy ilyen helyet mikor bármerre is repülök, mindenhol madárdalok ütik meg a fülem. Sőt igazi koncertek. Tudjátok miért énekelünk? Ezzel jelezzük testvéreinknek, hogy ez a terület már foglalt, itt nincs amit keressenek. Ugyancsak énekünk segítségével tudatjuk, hogy erősek és egészségesek vagyunk és így találunk magunknak egy kedves kis hölgyet, madárnyelven párt, akivel majd fiókákat nevelünk. És ha még nem vettétek észre, elárulom azt is, hogy korán kelők vagyunk. Napfelkelte előtt akár 45 perccel is dalra fakadunk, ez pedig azt jelenti, hogy a késő tavaszi, nyár eleji reggeleken úgy 4-5 óra körül már hallhattok. Nem szeretnénk felébreszteni, de ha már talpon vagytok, megcsodálhatjátok gyönyörű koncertjeinket. Biztos vagyok benne, hogy tetszeni fog, nyugodtabbak, vidámabbak lesztek.

De térjek csak vissza a még nem létező területemhez. Elismétlem milyen tulajdonságokkal is kell rendelkezzen, mit kell keressek. Először is létfontosságú, hogy nőjön rajta pár magasabb, sűrű bokor, amelynek ágai között biztonságban lesz a fészünk, tojásaink és fiókáink, elég nagy legyen ahhoz, hogy a megnövekedett család számára elegendő táplálékot biztosítson. Ha kertől van szó legyen például pár ágyás, egy kis gyep, ahol giliszták után kutakodhatok, nem ártana pár tavalyról földön maradt levél sem, amelyek alatt pókokra, csigákra bukkanhatok és természetesen jól fogna néhány magas fa, amelyeken mindig akad pár rovar, lepkehernyó, amelyeknek legeslegmagasabb ágán énekelhetek és ahonnan szemmel tarthatnám az egész területet. Remélem nem hagytam ki semmit abból, amit a szüleimtől tanultam. Megtudtam pár dolgot Lili és az édesapja közötti beszélgetésekből is, például azt, hogy 0,5-2 hektár között változik a területünk mérete, amelyet akkor védünk a legjobban, amikor a párunk fészkelőhelyet választ és megépíti a fészket. Amint a fiókáink kikelnek kevesebb idő jut erre a tevékenységre, hisz a szinte véget nem érő etetésükkel leszünk elfoglalva. Arról is beszéltek, hogy a fiatal hím fekete rigók, mint amilyen én is vagyok elfoglalhatnak egy üresen maradt területet. Milyen érdekes, a fiatal rigók elfoglalhatnak egy üresen maradt területet... Ez az! Amikor az etető körül tengettem a napjaim, társaim arról beszéltek, hogy egy ideje nem látták a felső szomszédban lakó fekete rigót. Jól ismerem azt a területet. Csipkebogyó, bodza bokrok, galagonya nő rajta és a kaszáló szélén egy szép magas körtefa ékeskedik, amely kitűnő hely lenne a reggeli és délutáni koncertek számára. Oda is repülök és dalra fakadok, lássuk mi történik. Ha senki nem válaszol, nyert ügyem van, a terület az enyém. Szorítsatok, hogy így történjen.

Üdvözettel,
Fekete rigó

Ajánlott tevékenységek:

1. Képzeljétek magatokat a helyembe és keressetek egy olyan területet, amelyik lehetne az én territóriumom is. Emlékeztetek még milyen kellene legyen?
2. Ha van lehetőségetek, hallgassátok énekem a természetben is. Figyeljétek meg, hogy ugyanazon az ágon éneklek-e reggel mint késő délután.
3. Sokszor gondolkoztam azon, hogy vajon valaki tudja-e utánozni gyönyörű énekem. Arra kérlek, próbáljátok meg füttyölni, lássuk hasonlít-e. Minél többet gyakoroltok, annál jobban fog menni. Tudjátok, én is úgy tanultam meg énekelni, hogy utánóztam a szomszéd fekete rigókat és rengeteget gyakoroltam. De van egy nagyszerű ötletem. Játszani hívlak benneteket: a játék ugyan nagyon de nagyon nehéz, de a szabályok egyszerűek. Amikor nagyon mérgesek vagytok mert a testvéretek vagy a barátotok ki akarja venni a kezetekből a játékot, ahelyett, hogy kiabálnátok, veszekednétek, hozzáütnétek, csúfolódnátok vagy épp torkotok szakadtából visítanátok (nem is hiszem, hogy van aki így viselkedik, gondolom rosszul hallottam), mondjátok azt, hogy "Stopp, fekete rigó vagyok" és utánózzatok: füttyöljétek amnyi ideig amíg elszámolnátok 3 - 4 alkalommal 10-ig, majd ugráljátok, ahogy én is szoktam mikor épp gilisztákat, csigákat keresek a fűben. Bátorítsátok a testvéreteket, barátotokat, hogy füttyöljön, ugráljon ő is. Ezt követően nyugtassátok meg, hogy nemsokára odaadjátok nekik is a játékot majd játszatok, szórakozzatok tovább. Jó móka lesz, meglátjátok. Kíváncsi vagyok hányadik próbálkozás után sikerül füttyöléssel, ugrálással elkerülni a civakodást.

